

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/76/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124013149
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7124013149.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Miroslava Majerníka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. januára 2026, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. a firme C. D., E., pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák., prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 1 ods. 2, § 3, § 4 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 91/2016 o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov o odvolaní obžalovaného, právnickej osoby a prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 17.06.2025 sp. zn. 8T/16/2024 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému :
A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom F.
G.XX, okres Košice-okolie

u k l a d á

Podľa § 277 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a / Tr. zák. sa výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. ukladá trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu akejkoľvek obchodnej spoločnosti alebo družstva na dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

a právnickej osobe C. D., E., sídlo H. X, B. – I.,
IČO: XX XXX XXX právna forma : Spoločnosť
s ručením obmedzeným v zastúpení : J.
F., štatutárny zástupca

u k l a d á

Podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 15 Zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb peňažný trest vo výške 2.000 (dvetisíc),- EUR.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Mestský súd Košice rozsudkom zo dňa 17. júna 2025 sp. zn. 8T/16/2024 obžalovaného A. B. a právnickú osobu C. D., E., uznal vinnými zo skutkov právne kvalifikovaných ako prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák., prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 1 ods. 2, § 3, § 4 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 91/2016 pre skutky spáchané tak, že

obžalovaný A. B.:

ako osoba splnomocnená na konanie v mene obchodnej spoločnosti C. D., E., so sídlom H. X, XXX XX B., IČO: XX XXX XXX v úmysle zabezpečiť pre seba a obchodnú spoločnosť neoprávnené finančné prostriedky podal na Daňovom úrade Košice, Železničná 1, 040 01 Košice daňové priznania k dani z pridanej hodnoty, a to dňa 25.02.2022 za zdaňovacie obdobie 01/2022 so splatnosťou dane 25.02.2022, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.937,03 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v rozsahu 1.937,03 €, ktorú v čase splatnosti neodviedol vo výške 37,03 €, dňa 25.03.2022 za zdaňovacie obdobie 02/2022 so splatnosťou dane 25.03.2022, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.768,22 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 25.04.2022 za zdaňovacie obdobie 03/2022 so splatnosťou dane 25.04.2022, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 342,20 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 25.05.2022 za zdaňovacie obdobie 04/2022 so splatnosťou dane 25.05.2022, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 521,61 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 27.06.2022 za zdaňovacie obdobie 05/2022 so splatnosťou dane 27.06.2022, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.373,12 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 25.07.2022 za zdaňovacie obdobie 06/2022 so splatnosťou dane 25.07.2022, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.113,22 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 26.09.2022 za zdaňovacie obdobie 08/2022 so splatnosťou dane 26.09.2022, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 526,38 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 25.10.2022 za zdaňovacie obdobie 09/2022 so splatnosťou dane 25.10.2022, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 258,87 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 25.11.2022 za zdaňovacie obdobie 10/2022 so splatnosťou dane 25.11.2022, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 505,32 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatností neodviedol v plnej výške, dňa 27.12.2022 za zdaňovacie obdobie 11/2022 so splatnosťou dane 27.12.2022 v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 757,58 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 25.01.2023 za zdaňovacie obdobie 12/2022 so splatnosťou dane 25.01.2023, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 846,85 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 27.02.2023 za zdaňovacie obdobie 01/2023 so splatnosťou dane 27.02.2023, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 475,71 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 27.03.2023 za zdaňovacie obdobie 02/2023 so splatnosťou dane 27.3.2023, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 644,92 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 25.04.2023 za zdaňovacie obdobie 03/2023 so splatnosťou dane 25.04.2023, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 778,08 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 25.05.2023 za zdaňovacie obdobie 04/2023 so splatnosťou dane 25.05.2023, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 431,82 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej výške, dňa 26.06.2023 za zdaňovacie obdobie 05/2023 so splatnosťou dane 26.06.2023, v ktorom si vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 244,18 €, pričom v danom zdaňovacom období vybral DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedol v plnej

výške, čím takto svojim konaním vybral a neodviedol Daňovému úradu Košice splatnú daň z pridanej hodnoty v celkovom rozsahu 10.625,11 €, a to aj napriek tomu, že v jednotlivých lehotách splatnosti mal dostatok finančných prostriedkov na jej odvedenie v plnej výške,

obžalovaná právnická osoba C. D., E.:

prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu - A. B. ako osoby konajúcej v jej prospech, v jej mene a v rámci jej činnosti, v úmysle zabezpečiť pre obchodnú spoločnosť neoprávnené finančné prostriedky podala na Daňovom úrade Košice, Železničná 1, 040 01 Košice daňové priznania k dani z pridanej hodnoty, a to dňa 25.02.2022 za zdaňovacie obdobie 01/2022 so splatnosťou dane 25.02.2022, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.937,03 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v rozsahu 1.937,03 €, ktorú v čase splatnosti neodviedla vo výške 37,03 €, dňa 25.03.2022 za zdaňovacie obdobie 02/2022 so splatnosťou dane 25.03.2022, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.768,22 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 25.04.2022 za zdaňovacie obdobie 03/2022 so splatnosťou dane 25.04.2022, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 342,20 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 25.05.2022 za zdaňovacie obdobie 04/2022 so splatnosťou dane 25.05.2022, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 521,61 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 27.06.2022 za zdaňovacie obdobie 05/2022 so splatnosťou dane 27.06.2022, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.373,12 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 25.07.2022 za zdaňovacie obdobie 06/2022 so splatnosťou dane 25.7.2022, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.113,22 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 26.09.2022 za zdaňovacie obdobie 08/2022 so splatnosťou dane 26.09.2022, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 526,38 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 25.10.2022 za zdaňovacie obdobie 09/2022 so splatnosťou dane 25.10.2022, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 258,87 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 25.11.2022 za zdaňovacie obdobie 10/2022 so splatnosťou dane 25.11.2022, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 505,32 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 27.12.2022 za zdaňovacie obdobie 11/2022 so splatnosťou dane 27.12.2022, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 757,58 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 25.01.2023 za zdaňovacie obdobie 12/2022 so splatnosťou dane 25.01.2023, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 846,85 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 27.02.2023 za zdaňovacie obdobie 01/2023 so splatnosťou dane 27.02.2023, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 475,71 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 27.03.2023 za zdaňovacie obdobie 02/2023 so splatnosťou dane 27.03.2023, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 644,92 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 25.04.2023 za zdaňovacie obdobie 03/2023 so splatnosťou dane 25.04.2023, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 778,08 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 25.05.2023 za zdaňovacie obdobie 04/2023 so splatnosťou dane 25.05.2023, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 431,82 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, dňa 26.06.2023 za zdaňovacie obdobie 05/2023 so splatnosťou dane 26.06.2023, v ktorom si vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 244,18 €, pričom v danom zdaňovacom období vybrala DPH minimálne v tomto rozsahu, ktorú v čase splatnosti neodviedla v plnej výške, čím takto vybrala a neodviedla Daňovému úradu Košice splatnú daň z pridanej hodnoty v celkovom rozsahu 10.625,11 €, a to aj napriek tomu, že v jednotlivých lehotách splatnosti mala dostatok finančných prostriedkov na jej odvedenie v plnej výške

Za to im súd uložil :

Obžalovanému A. B.

Podľa § 277 ods. 1, § 38 ods. 2, § 53 ods. 1 Tr. zák. trest domáceho väzenia vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 53 ods. 3 Tr. zák. súd uložil obžalovanému po dobu výkonu trestu domáceho väzenia povinnosť:

- zdržiavať sa vo svojom obydľí, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov nachádzajúcich sa na adrese F. XX,
- viesť riadny život, podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami a pri výkone kontroly poskytnúť potrebnú súčinnosť.

Obžalovaný môže opustiť svoje obydlie za účelom zamestnania, zabezpečenia potrebnej zdravotnej starostlivosti a osobných potrieb v dňoch od 08.00 hod. do 17.00 hod.

Podľa § 53 ods. 5 Tr. zák. po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže obžalovaný opustiť svoje obydlie mimo určeného času len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka, a len z naliehavého dôvodu (výkon zamestnania, lekárske ošetrovanie) a na nevyhnutne potrebný čas.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil zákaz činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu akejkoľvek obchodnej spoločnosti alebo družstva na dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť Finančnému riaditeľstvu SR so sídlom Lazorna 60, 974 01 Banská Bystrica škodu vo výške 10 588,08 EUR.

Obžalovanej právnickej osobe C. D., E..

Podľa § 277 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 15 Zákona č. 91/2016 o trestnej zodpovednosti právnických osôb ukladá peňažný trest vo výške 3.500,- EUR.

Proti tomuto rozsudku prokurátor podal odvolanie, ako aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uvádza nasledovné.

Obžalovaný uviedol, že o svojom dlhu na daňovom úrade za obdobia popísané v skutku rozsudku má vedomosť. Dlh vznikol kvôli klesajúcim tržbám a nedostatku financií na úhradu DPH. Keby bol uhradil DPH, nezostalo by mu na mzdy, nájom, telefóny a výplatu dobierky. Má podanú žiadosť o invaliditu. Je ťažko chorý z dôvodu dedičnej choroby obličiek. O svojom zdravotnom stave predložil súdu prvého stupňa lekárske správy. Nevyhýbal sa úmyselne plateniu DPH, aj v priebehu súdneho konania dvakrát absolvoval operáciu ruky pre nepriechodnosť cievného systému v súvislosti so zaradením do programu dialýzy.

V čase spáchania skutku od 01/22 do 06/23 prebiehala práve štvrtá vlna covidového obdobia na Slovensku -OMICRON VARIANT. Covidové obdobie na Slovensku sa oficiálne začalo v marci 2020. Od tohto obdobia pandémie priniesla tisíce zrušených živností a firiem. Boli to ťažké roky pre živnostníkov, od počiatku pandémie až po zrušenie núdzového stavu 14.9.2022, až kým sa celá situácia upokojila a rozbehol sa pracovný život. Manželka obžalovaného pracovala ako krajčírka, prišla o prácu. Majú spolu 3 maloleté deti. V súčasnosti majú 16, 14 a 13 rokov.

Daňový úrad mohol povoliť odklad úhrady DPH vo výnimočných prípadoch a na základe žiadosti daňovníka vo výnimočných prípadoch (zákon č. 563/2009 Z.z.). Museli byť preukázané vážne dôvody (napríklad finančné ťažkosti, mimoriadne udalosti, pandémie a podobne). Neurobil tak, lebo sa stále spoliehal, že finančná situácia sa u neho zlepší. Na prevádzku chodila k nemu pani K. J. z daňového úradu, išlo o daňovú exekúciu na hotové peniaze. Obžalovaný s daňovým úradom spolupracoval a odovzdával celú hotovosť, ktorú na prevádzke mal.

Obžalovaný v odvolaní poukazuje na to, že obžaloba bola podaná 20.8.2024, kvalifikáciu skutku ovplyvnila novela Trestného zákona pri určení výšky škody, škodou malou v jeho prípade sa určila právna kvalifikácia skutku podľa § 277 ods.1 Tr. zák. s potrestaním na 6 mesiacov až 3 roky.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku sa nevysporiadal vôbec s ustanovením § 10 ods.2 Tr. zák. Má za to, že v danom prípade nejde o prečin, a to vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, lebo jeho závažnosť je nepatrná.

Pri úvahách súdu o treste absentuje úvaha súdu o mimoriadnom znížení trestu a to vzhľadom na okolnosti prípadu a aj osobné pomery páchatel'a, na ktoré sme poukázali v dôvodoch odvolania vyššie.

Súd prvého stupňa uložil obžalovanému veľmi prísny trest domáceho väzenia vo výmere 30 mesiacov, keď trestná sadzba stanovená zákonodarcom pri trestnom čine podľa § 277 ods.1 Tr. zák. je 6 mesiacov až 3 roky. To sa dá usudzovať aj z toho, že podľa § 53 ods.6 Tr. zák. nevykonaný deň trestu domáceho väzenia sa rovná jednému dňu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Rozsudkom Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 2T/32/2021 zo dňa 30.9.2021 bol obžalovaný odsúdený zo spáchania trestného činu podľa § 277 ods.1, ods.2 Tr. zák., § 287 ods.1 Tr. zák. k podmienenému súhrnnému trestu v trvaní 3 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov do 3.12.2023 s probačným dohľadom, súd uložil zároveň povinnosť zaplatiť spôsobenú škodu v skúšobnej dobe.

Vykonaným dokazovaním spisom Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 2T/32/2021 by súd zistil, že sa jednalo o odsúdenie za trestný čin podľa § 277 ods.2 Tr. zák. so škodou 17.051,79 EUR za obdobie 09/2013 – 02/2016 a 05/2016-08/2019, kde trestná sadzba predstavovala 3 – 8 rokov, čo bol veľmi prísny trest. V súčasnosti by bol odsúdený za trestný čin so škodou malou podľa § 277 ods.1 Tr. zák. so sadzbou 6 mesiacov až 3 roky.

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 3T/38/2022 zo dňa 31.10.2022 za trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods.1 Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 300,- EUR (na páchatel'a sa hľadí akoby nebol odsúdený).

Zo spisu Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 3T/38/2022 je zistiteľné, že obžalovaný A. B. bol odsúdený za trestný čin podľa § 277 ods.1 Tr. zák. so spôsobením škody 916,53 EUR za obdobie do 03/2020.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému mal odôvodniť svoje rozhodnutie v zmysle § 34 ods.4 Tr. zák., priznať poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. g) a § 36 písm. h) Tr. zák., vysporiadať sa s otázkou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods.1 Tr. zák. Podľa § 40 ods.3 Tr. zák. ak bola prečinom spôsobená škoda, od potrestania páchatel'a možno upustiť, ak tento uzavrel s poškodeným dohodu o jej náhrade. Obžalovaný sa usiluje o uzavretie takejto dohody.

Čo sa týka ukladania trestu právnickej osobe, súd mal postupovať tak, že primárne mal aplikovať ustanovenie § 11 ods. 1 až 2 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb s poukazom na § 34 ods.1 Tr. zák.

Zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb ustanovuje povinnosť súdu prihliadať na subjektívne pomery právnickej osoby - páchatel'a trestného činu. Toto ustanovenie je analogickým ustanovením k § 34 ods.4 Tr. zák. Súd pri ukladaní trestu právnickej osobe to urobil podľa § 277 ods.2 Tr. zák., čím vo výrokovej časti rozsudku došlo k chybe, ktorú nie je možné odstrániť osobitným uznesením, lebo tak bol aj rozsudok vyhlásený.

Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm. a), b), d) a e) Tr. por. a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uvádza nasledovné.

Druh trestu uložený rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 8T/16/2024 zo dňa 17.06.2025 považuje vzhľadom na okolnosti prípadu, následok spôsobený trestným činom a osobu obvineného za neprimerane mierny vyžadujúci si uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

S poukazom na následok činu a osobu obžalovaného považuje uložený druh trestu, teda trest domáceho väzenia za neprimerane mierny. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného je nutné uviesť, že bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný. Z toho v ostatných piatich rokoch pred dokonaním činu bol odsúdený trikrát (v jednom prípade sa naňho hľadí akoby nebol odsúdený). Vo všetkých troch prípadoch sa pritom jednalo o odsúdenie za trestný čin daňový.

Zo strany obžalovaného sa teda jedná o špeciálnu recidívu, ktorej sa navyše dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby určenej rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 2T/32/2021 zo dňa 30.09.2021, právoplatným toho istého dňa, ktorým bol obžalovaný odsúdený za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v súbehu s prečinom nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák.

Je zrejmé, že na nápravu obžalovaného a jeho správanie nemali vplyv predchádzajúce podmiennečné odsúdenia za druhovo rovnakú trestnú činnosť. K náprave obžalovaného, vedeniu riadneho života a neopakovaniu páchania druhovo rovnakej trestnej činnosti nevedlo dokonca ani uloženie alternatívneho - peňažného trestu v prípade jeho ostatného odsúdenia. Od páchania druhovo rovnakej trestnej činnosti obžalovaného navyše neodradila ani skutočnosť, že bol v čase páchania skutku v skúšobnej dobe vyššie uvedeného podmiennečného odsúdenia.

Obžalovaný sa opakovane dopúšťa daňovej trestnej činnosti, za ktorú bol doposiaľ trestaný podmiennečnými trestami, resp. alternatívnym trestom, ktoré celkom zjavne nevedli k náprave obžalovaného a uvedomeniu si závažnosti a protiprávnosti jeho konania.

Zhrnutím vyššie uvedeného má za to, že u obžalovaného pri posúdení všetkých okolností určujúcich druh trestu a jeho výmeru, najmä so zreteľom na skutočnosť, že konanie obžalovaného je špeciálnou recidívou, navyše spáchanou v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia nie je na mieste uloženie alternatívneho trestu v podobe trestu domáceho väzenia, ale uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

S poukazom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd podľa §321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor sa zároveň písomne vyjadril aj k odvolaniu obžalovaného, kde uvádza nasledovné.

Rozsudok Mestského súdu Košice sp. zn. 8T/16/2024 zo dňa 17.06.2025 považuje čo do výroku o vine za zákonný a spravodlivý. S výrokovou časťou napadnutého rozsudku, ako aj s jeho odôvodnením čo do výroku o vine sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný A. B. svojim konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák.

K argumentácii obžalovaného v podanom odvolaní týkajúcej sa nedostatku financií na úhradu DPH uvádza, že táto obrana neobstojí a je vyvrátená znaleckým posudkom č. 86/2023 zo dňa 18.09.2023, vrátane jeho doplnenia zo dňa 27.03.2025 vypracovaným doc. Ing. Annou Bánociovou, PhD. - znalkyňou z odboru ekonómie a manažmentu, z ktorých jednoznačne vyplýva, že DPH bola obžalovaným a jeho spoločnosťou od odberateľov vybratá do jednotlivých lehôt splatnosti DPH a spoločnosť mala v dňoch splatnosti DPH dostatok finančných prostriedkov na plnú úhradu DPH. Na záveroch vypracovaného znaleckého posudku vrátane jeho doplnenia znalkyňa zotrvala aj pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní. Navyše je potrebné uviesť, že v prípade dane z pridanej hodnoty sa jedná o nepriamu daň, teda finančné prostriedky, ktoré boli na jej základe subjektom vybraté, tomuto subjektu nepatria a sú cudzími finančnými prostriedkami, ktoré je subjekt povinný odvieť bez ohľadu na stav finančných prostriedkov v jednotlivých dobách splatnosti dane z pridanej hodnoty. Aj napriek uvedenému je nutné

zopakovať, že v zmysle záverov uvedeného znaleckého posudku a aj z výpovede znalkyne na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že subjekt v jednotlivých dobách splatností dane z pridanej hodnoty disponoval dostatkom finančných prostriedkov na úhradu dane z pridanej hodnoty v jednotlivých zdaňovacích obdobiach v plnej výške.

V tejto súvislosti je nutné podotknúť, že zo záverov vyššie uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že subjekt od odberateľov vybral DPH dokonca vo vyšších hodnotách než ako to uviedol v podaných daňových priznaniach.

Pokiaľ ide o namietanú možnosť povolenia odkladu úhrady DPH zo strany Daňového úradu vo výnimočných prípadoch, čo Daňový úrad neučinil uvádza, že táto iniciatíva je na strane platiteľa dane a nie na strane správcu dane, pričom z vyšetrovacieho spisu a listín predložených Daňovým úradom Košice nevyplýva, aby obžalovaný požiadal o odklad úhrady DPH.

Nemožno sa teda stotožniť s argumentáciou obhajoby, že subjekt nemal dostatok finančných prostriedkov na úhradu splatnej DPH.

Rovnako tak sa nemožno stotožniť ani s argumentáciou obhajoby poukazujúcou na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaný v danom prípade konal v priamom úmysle, kedy daň z pridanej hodnoty, napriek tomu, že bola od odberateľov vybratá do lehoty jej splatnosti neodviedol a neučinil tak dokonca ani napriek tomu, že v jednotlivých dobách splatnosti mal dostatok finančných prostriedkov na jej plnú úhradu. Pokiaľ ide o pohnútku páchatel'a je zrejmé, že týmto konaním chcel pre seba alebo pre spoločnosť zabezpečiť neoprávnený prospech, kedy úplne rezignoval na svoje povinnosti týkajúce sa plnenia svojich daňových povinností. V tejto súvislosti je potrebné prihliadnuť aj na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného za druhovo rovnakú trestnú činnosť. Rovnako tak následok spôsobený trestným činom - neodvedenie dane z pridanej hodnoty v sume 10.625,11 eur nemožno považovať za drobný, resp. bezvýznamný. Preto nemožno závažnosť konania obžalovaného považovať za nepatrnú.

Pokiaľ ide o časť odvolania týkajúcu sa obchodnej spoločnosti C. D., E., v tejto časti je odvolanie podané neoprávnenou osobou, nakoľko obchodná spoločnosť C. D., E. je v trestnom konaní zastúpená jej konateľom J. F., ktorý na svoje zastupovanie advokáta nespĺnomocnil.

Namietané pochybenie - uloženie trestu právnickej osobe podľa § 277 ods. 2 Tr. zák. je zjavnou chybou v písaní, a to aj s ohľadom na stranu 4 napadnutého rozsudku, kde je uvedené, že právnická osoba spáchala prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. Túto zjavnú chybu v písaní je možné napraviť opravným uznesením.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa s napadnutým rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 8T/16/2024 zo dňa 17.06.2025 čo do výroku o vine v celom rozsahu stotožňuje a navrhuje, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Na podklade odvolania prokurátora, obžalovaného a právnickej osoby krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval mestský súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine, treste a náhrade škody, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. mestský súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dostatočne zaoberal aj obhajobou obžalovaného. Odôvodnenie napadnutého rozsudku mestského súdu je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere mestského súdu o vine obžalovaného A. B. a o vine obžalovanej právnickej

osobe C. D., E. tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi mestského súdu vo výroku o vine stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Skutkovým okolnostiam zodpovedá aj ustálenie právnej kvalifikácie konania obžalovaného A. B. ako prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák., keďže v malom rozsahu zadržal a neodviedol určenému príjemcovi splatnú daň z pridanej hodnoty, ktorú zrazil podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, ako aj ustálenie právnej kvalifikácie konania obžalovanej právnickej osoby C. D., E. ako prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 1 ods. 2, § 3, § 4 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 91/2016 o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keďže prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu A. B. konajúceho v jej prospech, jej mene a v rámci jej činnosti v malom rozsahu zadržala a neodviedla určenému príjemcovi splatnú daň z pridanej hodnoty, ktorú zrazila podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech.

Krajský súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v celom rozsahu poukazuje na zistený skutkový stav a spôsob hodnotenia vykonaného dokazovania, vo vzťahu k otázke usvedčenia obžalovaného A. B. a obžalovanej právnickej osoby C. D., E. zo spáchania skutku, ktorý im za vinu kládla obžaloba, pričom mestským súdom zistený skutkový stav považuje krajský súd za vecne správny a výstižný.

Vina obžalovaného musí byť preukázaná bez rozumných pochybností, pričom nepostačuje len existencia dôvodného podozrenia. Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach, mal aj krajský súd bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že obžalovaný A. B. a prostredníctvom neho aj obžalovaná právnická osoba C. D., E. spáchali skutok, ktorý im je podľa obžaloby kladený za vinu. Krajský súd v odvolacom konaní nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku mestského súdu. Obžalovaný A. B. a obžalovaná právnická osoba C. D., E. boli zo spáchania trestnej činnosti usvedčení zákonnými dôkazmi.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd konštatuje, že súd I. stupňa v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnil výrok o vine obžalovaných a dôsledne sa vysporiadal s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného A. B., ktoré boli jednoznačne aj podľa názoru krajského súdu vyvrátené výpoveďami svedkov, listinnými dôkazmi, znaleckým posudkom č. 86/2023 vypracovaný znalkyňou doc. Ing. Annou Bánociovou PhD., z odboru Ekonomie a manažment, jeho doplnením č. 1 ako aj výpoveďou znalkyne.

Dôkazy, na ktoré mestský súd poukázal v odôvodnení svojho rozsudku, tvoria vo svojom súhrne ucelenú, logickú a ničím nespochybniteľnú reťaz dôkazov, na základe ktorých je možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností ustáliť vinu obžalovaných.

Nieť pochyb o tom, že obžalovaný A. B. ako osoba splnomocnená konateľom obžalovanej právnickej osoby C. D., E. konal v jej prospech, v jej mene a v rámci jej činnosti. Z vykonaného znaleckého dokazovania vyplynulo, že konaním obžalovaných došlo k vybratiu DPH od odberateľov v lehote do splatnosti DPH za príslušné zdaňovacie obdobia. Navyše v zodpovedajúcich zdaňovacích obdobiach bola DPH od odberateľov vybratá vo vyšších sumách ako bola výška vlastnej daňovej povinnosti DPH. Taktiež zo znaleckého posudku č. 86/2023 vypracovaného znalkyňou doc. Ing. Annou Bánociovou, PhD., z odboru Ekonomie a manažment, ako aj jeho doplnenia č. 1 vyplýva, že obžalovaná právnická osoba mala v dňoch splatnosti dane dostatok finančných prostriedkov na plnú úhradu DPH ako aj na ostatné výdavky súvisiace s podnikaním, a preto neobstoja obhajobné tvrdenia obžalovaného o nedostatku finančných prostriedkov na úhradu DPH, ktoré podľa jeho tvrdení mal prednostne vynaložiť na iné platby ako je nájomné, mzdy a nákup tovaru.

Na základe uvedených skutočností možno taktiež konštatovať, že obhajobné tvrdenia obžalovaných uvádzané v odvolaní ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa boli vykonaným dokazovaním vyvrátené. Tvrdenia obžalovaného A. B. o nedostatku finančných prostriedkov z dôvodu nepriaznivej ekonomickej

a podnikateľskej situácie obžalovanej právnickej osoby, tak považuje krajský súd za účelové v snahe vyhnúť sa následkom trestnoprávnej zodpovednosti.

Obhajoba okrem iného poukázala na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. ako aj na inštitút mimoriadneho zníženia trestu. V danom prípade vzhľadom na následok spáchaného skutku v podobe vzniku malej škody v rozsahu 10 625,11 eur ako aj vzhľadom na okolnosti prípadu, spočívajúce najmä v tom, že obžalovaná právnická osoba v jednotlivých lehotách splatnosti disponovala dostatočným množstvom finančných prostriedkov na úhradu DPH, je krajský súd toho názoru, že závažnosť konania obžalovaných je bezpochyby vyššia ako nepatrná, a preto nie je daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. o materiálnom korektíve.

Zároveň je krajský súd toho názoru, že v predmetnej trestnej veci nie sú dané také okolnosti prípadu ako ani na strane odsúdeného nie sú dané také osobné, osobnostné či rodinné pomery, ktoré by v dostatočnej miere odôvodňovali aplikovanie mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom neprichádza do úvahy mimoriadne zníženie trestu ani podľa § 39 ods. 2, ods. 4, ods. 5 Tr. zák. Skutočnosti uvádzané obhajobou súvisiace so zdravotným a rodinným stavom obžalovaného krajský súd zohľadnil v druhu uloženého trestu ako aj v jeho výmere.

Odvolačný súd preskúmal výrok o treste v prípade oboch obžalovaných a dospel k odlišnému záveru oproti názoru mestského súdu.

Podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. kto v malom rozsahu zadrží a neodvedie určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zrazí alebo vyberie podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. ak tento zákon neustanovuje inak, súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. pri povolení podmieneneho odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu sa krajský súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 33a a § 34 Tr. zák. a prihliadol na všetky konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu, jeho následkom, zavinením, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, zistenými pomermi osoby páchatela a možnosťou jeho nápravy.

Z odpisu registra trestov mal krajský súd preukázané, že obžalovaný A. B. bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, pričom v prípade posledných troch odsúdení ide o obdobnú trestnú činnosť ako v prejednávanej trestnej veci. Naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 3T/38/2022 zo dňa 31.10.2022 uznaný za vinného zo spáchania prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák., za čo bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výške 300 eur, ktorý obžalovaný zaplatil dňa 02.02.2023, a teda sa naň hľadí ako keby nebol odsúdený.

Rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 2T/32/2021 zo dňa 30.09.2021, právoplatný dňa 30.09.2021, bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody s podmieneneým odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky, a zároveň súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 3T/107/2019 zo dňa 22.10.2019, právoplatný dňa 03.12.2019. Keďže rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 2T/32/2021 zo dňa 30.09.2021, právoplatný dňa 30.09.2021, bol súdom uložený súhrnný trest, tak do skúšobnej doby podmieneneého odsúdenia v trvaní 4 roky bola započítaná skúšobná doba, ktorá už uplynula v trestnej veci Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 3T/107/2019. Skúšobná doba v trvaní 4 rokov spolu so

započítanou skúšobnou dobou začala plynúť deň nasledujúcu po dni nadobudnutia právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 3T/107/2019 zo dňa 22.10.2019. Vzhľadom na uvedené považuje krajský súd za potrebné uviesť, že počas skúšobnej doby sa obžalovaný síce dopustil prejednávaneho trestného činu, avšak vzhľadom na osvedčenie sa obžalovaného zo zákona v trestnej veci Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 2T/32/2021 nevyplýva zákonná povinnosť ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., a zároveň sa aj v tejto trestnej veci hľadí na obžalovaného, ako keby nebol odsúdený.

Krajský súd považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že trest domáceho väzenia uložený súdom prvého stupňa je bezpochyby zákonný, avšak vzhľadom na okolnosti a špecifiká posudzovanej veci, nepovažoval krajský súd tento trest vo vzťahu k osobe obžalovaného A. B. za účelný najmä vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného.

Z predložených lekárskeho správ od MUDr. Petra Smolka zo dňa 10.04.2025 a MUDr. Rafaela Rybára zo dňa 16.04.2025 vyplýva, že obžalovaný má diagnostikovanú chronickú polycystickú chorobu obličiek a plánuje sa zaradiť do hemodialyzačnej liečby. Obžalovaný trpí arteriou hypertenziou tretieho stupňa ESH/ESC spolu s polycystickou chorobou obličiek a pečene. Taktiež z lekárskej správy zo dňa 21.05.2025 je zrejme, že obžalovanému bola diagnostikovaná získaná artériovenózna fistula a ateroskleróza iných a bližšie neurčených končatinových tepien. Z vyjadrení obhajoby na verejnom zasadnutí dňa 12.01.2026 ako aj z lekárskej správy od MUDr. Emílie Nemetovej zo dňa 09.10.2025 vyplýva, že obžalovaný bol zaradený do pravidelného dialyzačného programu pre progresiu zlyhania obličiek a zároveň je pripravovaný na transplantáciu obličky od mŕtveho darcu, a preto musí byť v optimálnom fyzickom stave, aby mohol operáciu kedykoľvek podstúpiť.

Vzhľadom na lekárske správy o zdravotnom stave obžalovaného, z ktorých je zrejme, že obžalovaný A. B. trpí viacerými chorobami, a preto pravidelne absolvuje lekárske vyšetrenia, je zaradený do pravidelného dialyzačného programu ako aj do transplantačného programu, dospel krajský súd k záveru, že z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie je v danom prípade účelnejšie uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s podmieneným odkladom a určením dlhšej skúšobnej doby v trvaní 4 rokov. Zároveň je takto uložený trest dostatočne prísny a spravodlivý, keďže po dlhšiu dobu pretrvávajúca hrozba nepodmienečného trestu odňatia slobody bude mať na správanie sa obžalovaného dostatočne odstrašujúci a výchovný vplyv a taktiež v dostatočnom rozsahu zohľadňuje pomerne vážny zdravotný stav obžalovaného vyžadujúci si pravidelné lekárske vyšetrenia.

Zohľadniac odvolacie námietky prokurátora vo vzťahu k výroku o treste dospel krajský súd k záveru, že obžalovanému A. B. nie je nevyhnutné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody a za daných vyššie uvedených okolností postačuje aj uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom s určením dlhšej skúšobnej doby. Krajský súd neopomenul kriminálnu minulosť obžalovaného, avšak zároveň v rámci individualizácie trestu zohľadnil pomery na strane obžalovaného ako aj nižšiu spoločenskú závažnosť spáchaného trestného činu s menej škodlivým vplyvom na ostatných členov spoločnosti. Recidíva obžalovaného nie je jediným a výlučným aspektom, na ktorý súd pri ukladaní trestu vzhliada a zároveň sama o sebe nevylučuje možnosť uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom. Pri úvahe súdu, či konkrétne okolnosti prípadu vylučujú uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom sa nemožno obmedziť len na izolované hodnotenie jednej okolnosti svedčiacej v neprospech obžalovaného, ale je potrebné prihliadať aj na ďalšie okolnosti a pomery obžalovaného a hodnotiť ich ako celok.

Napokon, keďže obžalovaný A. B. bol uznaný za vinného z trestnej činnosti spáchanej pri výkone podnikateľskej činnosti, súd mu uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu akejkoľvek obchodnej spoločnosti alebo družstva podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., a to v trvaní 36 mesiacov. Označený druh trestu v trvaní 36 mesiacov považuje krajský súd za primeraný povahe a závažnosti spáchaného trestného činu a zároveň za napomáhajúci naplneniu účelu trestného stíhania v tejto veci, v zmysle adekvátneho vyvodenia trestnej zodpovednosti.

Takto uložené tresty sú v súlade s ustanoveniami Trestného zákona, zodpovedajú všetkým zákonným hľadiskám stanovených pri ukladaní trestu, závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj pomerom obžalovaného a je primeraný aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie, keďže v dostatočnej miere ochráni spoločnosť pred obžalovaným a najmä budú výchovne pôsobiť na obžalovaného, aby

viedol riadny život a tiež odradia iných páchatel'ov od páchania takejto trestnej činnosti. Samotná hrozba nepodmienečného trestu po dlhšiu skúšobnú dobu nepochybne odradí obžalovaného od páchania trestnej činnosti a napokon možnosť páchania takejto trestnej činnosti bude sťažená aj tým, že obžalovaný nebude môcť vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu akejkoľvek obchodnej spoločnosti alebo družstva. Na dosiahnutie účelu trestu nie je nevyhnutné v tomto štádiu konania ukladať nepodmienečný trest ako ani trest domáceho väzenia nakoľko podľa názoru krajského súdu obžalovaný vzhľadom na svoj zdravotný stav nebude páchať trestnú činnosť, čím je u neho daná veľmi pozitívna prognóza jeho ďalšieho spôsobu života.

Vo vzťahu k výroku o treste, ktorým mestský súd uložil obžalovanej právnickej osobe peňažný trest vo výške 3 500 eur považuje krajský súd za potrebné uviesť, že prvostupňový súd uložil peňažný trest podľa nesprávneho ustanovenia Trestného zákona, keďže trest bolo potrebné uložiť podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. Zároveň sa krajský súd nestotožnil s výmerou uloženého peňažného trestu, ktorú považoval za neprimerane prísnu. Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanej právnickej osobe krajský súd prihliadol na povahu a závažnosť trestného činu ako aj na pomery právnickej osoby, vymožiteľnosť peňažného trestu, okolnosti spáchaného skutku a výšku škody, ktorá bola spáchaným trestným činom spôsobená a taktiež zohľadnil aj to, že obžalovaná právnická osoba nevykonáva činnosť vo verejnom záujme, ktorá má strategický význam pre národné hospodárstvo, obranu alebo bezpečnosť. Krajský súd dospel k záveru, že peňažný trest odňatia slobody uložený podľa § 277 ods. 1 Tr. zák., § 15 Zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov vo výške 2 000 eur je dostačujúci a primeraný. Druh a výmera trestu uloženého obžalovanej právnickej osobe zodpovedá zásadám ukladania trestov uvedených v ustanovení § 11 Zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.